

РЕШЕНИЕ

№ 18459

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2594** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел „Оперативни дейности“- С. в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите /ЦУ на НАП/, подадена чрез упълномощен юрисконсулт, против Решение № 501 от 07.02.2025г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), постановено по н.а.х.д. № 8521 по описа на СРС за 2024г. С решението е отменено издаденото от касатора наказателно постановление /НП/ № 766527-F749358/23.04.2024 г., с което на „Максима България“ ЕООД, на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение по чл.42, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

В касационната жалба се развити съображения за неправилност на въззивното решение. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното наказателно постановление да бъде потвърдено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалният си представител поддържа касационната жалба.

Ответникът - „Максима България“ ЕООД, с писмен отговор изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да я отхвърли и да потвърди решението на районния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество е основателна.

С обжалваното решение районният съд е отменил оспореното пред него наказателно постановление, с което на „Максима България“ ЕООД на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за това, че на 14.12.2023 г., при извършена данъчно – осигурителна проверка в стопанисвания и експлоатиран от него търговски обект по смисъла на пар. 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за „Т-МАРКЕТ“, находящ се в [населено място], [жк]до блок 86, в нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, не съхранява в обекта свидетелство за регистрация на монтираното и въведено в експлоатация фискално устройство модел „MF-TH230QR“ с ИН на ФУ № BN011081 и ИН на ФП № 51011987.

За да постанови отмяната на НП, съдът е приел, че не е извършено нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, тъй като липсват доказателства за точното време, мястото и обстоятелствата, свързани с конкретното деяние, а именно за кой точно фискален апарат не е било представено свидетелство за регистрация. Освен това, в мотивите на въззивното решение е посочено, че административнонаказващият орган, като е посочил в обстоятелствената част на НП, че нарушението е „повторно“ е следвало да санкционира дружеството на основание чл. 185, ал.5, вр. ал.4, вр. ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС, а с по – лекия състав. В тази връзка СРС е намерил и неправилно приложение на материалния закон.

Обжалваното решение е неправилно.

В случая са безспорно установени нарушителят и извършеното от него нарушение, като в НП в достатъчна конкретност са посочени обстоятелствата при които е извършено деянието и доказателствата, които го потвърждават.

Между страните не е спорно, че на основание чл.42, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ „Максима България“ ЕООД е длъжно да съхранява свидетелството за регистрация на ФУ в търговския си обект. В обстоятелствената част на процесното НП дословно са описани констатациите на АУАН, включително, че проверката е извършена на 14.12.2023 г., в 14:19 часа, на стопанисвания от ответника по касация магазин „Т-МАРКЕТ“, находящ се в [населено място], [жк]до блок 86, като за резултатите от същата е съставен Протокол за извършена проверка (ПИП) № 0133166/14.12.2023г. В така съставените актове изрично е отразено, че при проверката на посочената дата от проверяващите било изискано, но не било представено от „Максима България“ ЕООД, свидетелство за регистрация на монтираното в обекта и въведено в експлоатация фискално устройство модел „MF-TH230QR“ с ИН на ФУ № BN011081 и ИН на ФП № 51011987. От описанието на нарушението в АУАН, респективно в НП се установява с категоричност както датата и мястото на нарушението, така и конкретният апарат, за който не е представено свидетелство за регистрация на фискално. По изложените съображения, касационният състав приема правните изводи на СРС, досежно констатираната в НП липса на съставомерни елементи от обективната страна на нарушението, за неправилни.

Констатираното противоправно поведение правилно е квалифицирано като нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/2006 г. Безспорно в случая по естеството си нарушението не води до неотразяване на приходи. Такива обстоятелства не са отразени нито в АУАН, НП, нито в съставения протокол за проверката. Поради това приложимата санкционна разпоредба е по

чл.185, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДДС. С процесното НП е наложена имуществена санкция в минимално предвидения размер от 500 лева, който размер се явява съответен на тежестта на извършеното нарушение. Макар в мотивите на НП да е посочено, че нарушението е извършено при условията на повторност, санкцията е определена по по - леко наказуемия състав, а именно по чл.185, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДДС, като сред основанията за налагането ѝ не е посочен чл. 185, ал. 4 от ЗДДС (,касаещ случаите на повторно извършено нарушение). Така допуснатата неточност не е основание за отмяна на НП, тъй като е в полза на санкционираното лице. С оглед на изложеното, касационният състав приема за законосъобразна и справедлива определената от административнонаказващият орган санкция.

Ето защо, като е отменил Наказателно постановление № 766527-F749358/23.04.2024 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за извършено на 14.12.2023г. от „Максима България“ ЕООД нарушение на чл.42, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/2006 г., районният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен, а постановлението -потвърдено.

При този изход на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 501 от 07.02.2025г., постановено по н.а.х.д. № 8521/2024г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 766527-F749358/23.04.2024 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност на „Максима България“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 500 лв., за извършено нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/2006 г.

ОСЪЖДА „Максима България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно.